

Шта раде наши стубови?

Пише: Милан Пурић
среда, 02 децембар 2009 16:27

Савремени систем комуникација и информација ствара могућност најјачима да све о партнерима (са)знају унапред. Како је геополитика ушла путем глобалне мреже у све кутке до последње заинтересоване домаћице у њену кухињу, то је расправа и коментарисање светске политике постала свакодневна забава (потреба) милиона. Некада давно у двадесетом веку само су привилеговани имали шансу ,да уз добро претходно образовање разумеју, и што је још важније, предвиђају значајне геополитичке догађаје унапред. Но, интернет је до баналности то демистификовао! Тотална демократизација највећег броја битних чињеница постала је доступна свакој домаћици широм радозналост света. Наметање медијског мрака све је теже, па чак и у земљи традиционалне (наметнуте) необавештености каква је Србија. Хајде мало да видимо како нам се држе званично прокламовани стубови и њихови другови.

У временима кризе каже наш народ: мачке и мишеви спавају заједно. Распадом традиционалног западног система вредности (новац, новац, па опет новац), сви журе да препознају своје место и стабилно се уграде у новонастајућим геополитичким структурама. Свако потезе своје адуте и мало је оних који могу да кажу како имају још по неког скривеног кеца у рукаву.

1. Русија жури да се среди по рецепту „Медведев-Путин“ [\[1\]](#)
2. Кина има највеће унутрашње и најбрже нарастајуће тржиште уз 6.000 година државне традиције и источњачке мудрости
3. ЕУ је највећи релативно уређени механизам најјачег тржишта на свету
4. Америка још увек највећу економију, сад већ и са само малом технолошком предношћу, појединачно најснажнију армију и највећи број вољно(невољних) земаља пратилаца

Шта раде наши стубови?

Пише: Милан Пурић
среда, 02 децембар 2009 16:27

5. Индија на светском тржишту има највећу продају памети и доминацију на најпрофитабилнијем тржишту софтвера (каже Били Гејтс), а такође и једно од два најбрже нарастајућа тржишта уз хиљадугодишњу филозофију и неуништиву духовност

6. Бразил, прочитај текст „Бог је ипак Бразилац“ [\[2\]](#) и Лулине ставове поводом коришћења атомске енергије.

И тако редом: Јапан, Индонезија, Мексико, Турска, Јужноафричка унија, Иран...

Међусобна конекција земаља ван западне хемисфере далеко брже расте и повећава се него њихове везе са западом. Искуство претходних двеста година довољан је разлог за овакво понашање. Ни слаткоречивост нове генерације западних предводника није мотив да државе и народи који су осетили глобалну доминацију Запада поверују да ће до заокрета у понашању доскорашњих владалаца планете доћи само од себе. Постигнута научно-технолошка доминација у последња два века и евидентна корист за највећи део светског становништва, ипак се, углавном, завршавала искоришћавањем те предности зарад многостуко бржег развоја Запада. То је наравно резултирало и наметањем таквих светских односа који су требали да учврсте такво стање и што дуже га зацементирају. Ојачали Исток и Југ одговорили су са много регионалних повезивања и проналажења за све чланове таквих удруживања којима се долази до економских, а понекад и војних предности над дојучерашњим неприкосновеним лидерима. То је постао императив највећег броја до јуче веома зависних земаља. Покушај Бжежинског да новом визијом светске безбедности (у форми НАТО) је стожер и предводник глобалног удруживања свих регионалних безбедоносних савеза, унапред је осуђен на неуспех, јер једноставно нико не може бити доминантан фактор безбедности, пошто сви поседују ресурсе довољне да не пристају на било какво наметнуто вођство у било ком погледу, а поготово војном. Америчко-руско договарање о смањењу атомског наоружања вероватно ће до краја године бити задњи пут потписано као биполарно. Уз старе атомске силе: Француску, Енглеску и Кину, убудуће ће такве договоре морати да верификују и Индија, Пакистан, Израел, ЈАР и Северна Кореја, а ускоро засигурно Иран и Бразил. У светској прерасподели тржишта енергената Русија незадрживо шири своју позицију уговорима са Кином о продаји 70 милијарди кубних метара гаса, и победом у трци са западним НАБУКО пројектом. Европа је то схватила и полако се све важне земље прикључују јужном или северном току руске енергентске машинерије. Америка за инсталирање седам војних база у Колумбији користи само као изговор борбу против тамошње нарко мафије. Чињеница је да их више погађа статус, не само регионалног цина Бразила, него и немогућност да поврати позиције изгубљене у последњих десетак година у Јужној Америци. Сада се сигурно може говорити о Пировој победи Америке и НАТО-а у Првом

Шта раде наши стубови?

Пише: Милан Пурић

среда, 02 децембар 2009 16:27

заливском рату и рату против Југославије где су показали сву своју (не)моћ. Веома ретко се догађа да домаћин (поготово у Кини) у лице мора да изговори „не“ предлогу таквог госта као што је председник Америке. Вен Ђианбао морао је да каже за Кинамерику односно „Г2“ Бараку Обами одлучно „не“. Тачно је да Кина и Америка сада не разговарају само о трговинским односима и људским правима (за Обамину кућну и по мало западну употребу) већ су разговори проширени на долар (Кина га добро држи у шасти), војну сарадњу (Кина се не устручава да и војно припрети Америци, за сада само у случају Тајвана), већ и новим атомским претњама од Северне Кореје и Ирана, као и тренутно најнеуралгичнијем подручју планете – Авганистану са околином. Покушај увлачења Индије у решавање проблема проистеклих из Америка-НАТО интервенције у Авганистану, Американцима ће бити могућ искључиво у висини жеља и потреба Индије, којој је и даље веома битно тржиште ИТ, које је још увек у подручју којим доминира Америка. Претња-изазов Америци звани Ахмадинеџад у овом тренутку кружи Јужном Америком. Није дугорочно питање да ли ће Америка бити у том региону постављена на место које јој припада (одговор позитиван), већ је питање како ће Америка краткорочно одговорити на отворене изазове те посете.

Време дипломатије по целом свету. Наши, од председника проглашени стубови спољне политике међусобно постављају темеље новоформираних геополитичких структура. Озбиљни прво иза сцене договоре и пораде на усаглашавању интереса, па их онда јавно објаве и уживају плодове дугогодишњих напора и тихог рада... Наш и амерички председник имају сличности. Саветници који их наговорише да направе неколико гафова (Олимпијада у Чигагу, Г2-Кинамерика или „видећу нови Фијат Кг“, подносимо кандидатуру за ЕУ, Самит несврстаних...) морају дебело да се правдају и смишљају изговоре за промашаје. Такође, слична им је и борба против високих банкарских бонуса у САД, и у нашим условима борба против само одобрених плата у јавним и другим државним институцијама. Имају ли успеха?

Ужурбаност наше дипломатије показује да нам гори под (економским, а богами и осталим) ногама. Да ли су можда државне фотеље постале превруће усред наступајуће зиме? Председник Тадић непрестално лебди у ваздуху, чува само њему знане тајне из разговора са Бајденом и Папом, ужива у Берлоусконијевој Клуни (или глумац) титули. Јавно сваки дан наступа (интервијуи, изјаве) и углавном сам са собом прича и подстиче виртуалну ружичасту стварност за домаће политичке потребе, услед недостатка опипљивих животно важних реалних остварења. На његову жалост, углавном га прво демантују његови, требало би да буду најближи сарадници (Јелашић, Динкић – око на брзину узиманих кредита). Потребно је да наша политика буде у овим временима хиперактивна. Али, није добро да се о томе праве пропагандни спотови за домаћу телевизијску употребу, јер се тиме често наносе непоправљиве штете добро замишљеним потезима. Али како нема никаквих помака у привреди и осталим животно важним областима, то су виртуалне приче о грипу, спољној политици или добро одмереним задуживањима (иако Јелашић каже сасвим супротно) потребни ради

Шта раде наши стубови?

Пише: Милан Пурић
среда, 02 децембар 2009 16:27

попуњавања свих медија, да би се заузео простор и време које би опозиција могла да попуни незгодним питањима и причама.

Што се стубова тиче, чини ми се да је потребно прво направити чврст домаћи привредни (поготово реалног сектора) стуб (темељ), затим, стуб социјално одговорне државе и у исто време стуб правне државе са свим што то значи. Тек много добро умрежених домаће-спољних стубова представља могући добар темељ куће зване Србија. За то је потребна политичка воља. Има ли је?

-
1. <http://www.nspm.rs/savremeni-svet/rusija-napred.html>
 2. <http://www.nspm.rs/ekonomska-politika/naftna-bajka-ili-bog-je-ipak-brazilac.html>